

Τάξις τῆς ὁλονυκτίου ἀγρυπνίας

(Διὰ τοὺς ἐκτὸς τῶν Μονῶν Ἑνοριακοὺς Ναοὺς).

Ὁ Ἑσπερινός. Ἀφ, οὗ ἀναγνώσθῃ ἡ Θ' Ὡρα, ἀναγινώσκεται τὸ Μικρὸν Ἀποδείπνον, εἰς δὲ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας ὁ Κανὼν τῆς Θ. Μεταλήψεως, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, ἄνευ τοῦ «Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα». Εἴτα οἱ Χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου (χῦμα) καὶ ἐν τέλει, ἀφ' οὗ φαλῇ τὸ «Θεοτόκε Παρθένε...», γίνεται ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινὸς ὡς ἀκολούθως.

Ὁ Ἱερεὺς, φέρων Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, θυμιᾷ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν καὶ τὸν λαόν, τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ Ἀναγνώστου κρατοῦντος λαμπάδα καὶ προπορευομένου. Μετὰ δὲ τὸ θυμιᾶσαι κατὰ τὴν εἰς τὸ Ἱερὸν Βῆμα ἐπάνοδον, ὁ προπορευόμενος λαμπαδοῦχος στὰς εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ, πρὸ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ «Κέλευσον...» καὶ προχωρήσας κατὰ 2 βήματα συνεχίζει «Κελεύσατε...», καὶ τέλος «Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε...». Ὁ δὲ Ἱερεὺς προχωρῶν ἀναβαίνει εἰς τὴν α' βαθμίδα τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἐκφωνεῖ «Κύριε, εὐλόγησον...», εἰσελθὼν δὲ εἰς τὸ Ἱερὸν, στὰς πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι...» καὶ εὐθὺς ὁ Προοιμιακὸς Ψαλμὸς μέχρι τοῦ «Δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν...». Ἐν συνεχείᾳ φάλλονται τὰ Ἀνοιξαντάρια. Εἴτα τὰ Εἰρηνικά καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...» φάλλεται ἡ ἀναγινώσκεται τὸ «Μακάριος ἀνὴρ...»*. Εἴτα τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα, Κατευθυνθήτω, Θεοῦ, Κύριε...» κλπ. καὶ ἰστώμεν Στίχους ἀναλόγους πρὸς τὰ ψαλησόμενα Τροπάρια. Τὸ Δοξαστικόν. «Καὶ νῦν...», τὸ α' Θεοτοκίον, τῷ μὲν Σαββάτῳ ἑσπέρας τοῦ Ἦχου, ἐν δὲ τῇ καθημερινῇ ὁμόηχον τῷ Δοξαστικῷ. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ φάλλεται τὸ «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον. Εἴτα τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἡ Ἐκτενὴς «Εἰπώμεν πάντες...», «Καταξίωσον, Κύριε...». «Πληρώσωμεν...», ἡ Ἐκφώνησις «Εἴη τὸ κράτος...». Εἴτα ὁ ἀριστερὸς Χορὸς ἄρχεται φάλλον τὸ α' Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, οὗ τελειωθέντος οἱ Ἱερεῖς ἐξέρχονται ἐκ τῆς ἀριστερᾶς πύλης τοῦ Ἱεροῦ, φέροντες Ἐπιτραχήλιον καὶ Φελώνιον, κρατοῦντες τὴν Εἰκόνα τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, μετὰ λαμπάδων, καὶ φάλλοντες τὸ α' Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, προπορεύονται δὲ οἱ Λαμπαδοῦχοι, τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ οἱ Ψάλται μέχρις οὗ φθάσωσιν εἰς τὴν θέσιν τῆς Λιτῆς (Νάρθηκα) ἢ εἰς σημεῖον πρὸ τοῦ μέσου τοῦ Ναοῦ, ὅπου φάλλονται καὶ τὰ ὑπόλοιπα τροπάρια τῆς Λιτῆς. Μετὰ τὸ «Καὶ νῦν...», ὁ Ἱερεὺς ἀπαγγέλει τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Ἐπίσχεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ὕψωσον...» κλπ. Οἱ Χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον...». Ὁ Διάκονος συνεχίζει «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...» καὶ τὰς λοιπὰς δεήσεις. Μετὰ τὸ «Καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...», ὁ Ἱερεὺς «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...» καὶ τὴν Εὐχὴν «Δέσποτα πολυέλεε...». Εἴτα ἔρχονται εἰς τὸ μέρος, ὅπου ἡ Τράπεζα τῆς Ἀρτοκλασίας. Οἱ Χοροὶ φάλλουσι τὰ Ἀπόστιχα. «Νῦν ἀπολύεις...» Τρισάγιον. Τὰ Ἀπολυτίκια, καὶ ἀντὶ τοῦ Θεοτοκίου ὁ Ἱερεὺς φάλλει τὸ «Θεοτόκε Παρθένε...» (ἐν τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι τὸ «Χριστὸς ἀνέστη...») θυμιῶν περίξ τῆς Τραπέζης τῶν Ἀρτων. Μετὰ τὴν εὐλόγησιν τῶν Ἀρτων, οἱ Χοροὶ φάλλουσι τρεῖς τὸ «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον...» (εἰς τὸ δ' «Δόξα...», εἰς τὸ γ' «Καὶ νῦν...») καὶ ἀναγινώσκεται ὁ 33ος Ψαλμὸς «Εὐλο-

* Ἐν Κυριακῇ (τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας) ἀναγινώσκεται ὁλόκληρον τὸ Α' Κάθισμα, ἐν καθημερινῇ δὲ ἡ Α' Στάσις.

γήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ...», μέχρι τοῦ Στίχου «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν...», ὅστις φάλλεται πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἱερέων καὶ εἶτα ὑπὸ τῶν Χορῶν. Εἶτα ὁ Διάκονος· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...», ὁ Ἱερεὺς· «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...» ἄνευ Ἀπολύσεως. Μεθ' ὃ γίνεται Κήρυγμα ἢ ἀνάγνωσις Λόγου πατερικοῦ, οὗ τελειωθέντος ἄρχεται ὁ Ὅρθρος.

Ὁ Ὅρθρος. Εὐθὺς ἀναγινώσκεται ὁ Ἐξάψαλμος. Τὰ «Εἰρηνικά». Τὸ «Θεὸς Κύριος...», τὸ Ἀπολυτίκιον καὶ Θεοτοκίον καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. «Ἔτι καὶ ἔτι... Ὅτι Σὸν τὸ κράτος...», καὶ φάλλονται τὰ Καθίσματα τῆς α' Στιχολογίας. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης «Κύριε ἐλέησον...», τρίς, «Δόξα, Καὶ νῦν...» καὶ ἀναγινώσκει τὸ β' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. «Ἔτι καὶ ἔτι... Ὅτι ἀγαθὸς...» καὶ φάλλονται τὰ Καθίσματα τῆς β' Στιχολογίας καὶ οἱ Πολυέλεοι «Δοῦλοι Κύριον. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ... Τῆς δεήσεώς μου...». Εἶτα φάλλονται τὰ Καθίσματα τῆς β' Στιχολογίας τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου (καὶ τὰ Εὐλογητάρια ἐν Κυριακῇ), «Ἔτι καὶ ἔτι... Ὅτι ἡδύλογηται...». Ἡ Ὑπακοὴ καὶ οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ὅχου ἐν Κυριακῇ, ἄλλως τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ὅχου «Ἐκ νεότητός μου...», τὸ Προκείμενον καὶ ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου (ἐν Κυριακῇ), ἢ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου (ἐν Ἑορτῇ). Ὁ Ν' Ψαλμός, «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου... Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...». Οἱ Κανόνες. Αἱ Καταβασαί. «Τὴν τιμιωτέραν...». Τὰ Ἐξαποστειλάρια. Οἱ Αἶνοι καὶ ἡ Δοξολογία, μεθ' ἣν ἄρχεται ἡ Θ. Λειτουργία.

Ἡ Θ. Λειτουργία. Κατ' αὐτὴν φάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ λοιπά, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τυπικῷ ὠρισμένην τάξιν. Ἀντὶ Κοινωνικοῦ ἀναγινώσκεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Θ. Μεταλήψεως.

Ἀνάγνωσις Εὐχῶν, Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελίου.

Διὰ τῆς ἀπὸ 9ης Ἰουνίου 1956, ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. 1353 Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς Σεβ. Ἱεράρχας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὀρίζονται τὰ κάτωθι·

«... Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, ἐπέστησε τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἐπὶ τῆς ἀρτιφανοῦς συνηθείας κληρικῶν τινων, ἀναγινωσκόντων μεγαλοφώνως τὰς εὐχὰς τῆς θείας Λειτουργίας, καὶ λοιπῶν ἱερῶν Μυστηρίων, παρὰ τὰ ἐν τοῖς λειτουργικοῖς οἰκείοις βιβλίοις σημειούμενα καὶ διατασσόμενα περὶ «μυστικῆς» αὐτῶν ἀναγνώσεως.

Τούτου ἕνεκεν, ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ παρακαλέσῃ Ἱμᾶς, διὰ τῆσδε τῆς Ἐγκυκλίου αὐτῆς, ἵνα, δι' Ἐγκυκλίου Ἱμῶν, αὐστηρῶς διατάξῃτε τοῖς παρ' Ἱμῶν κληρικοῖς, ἵνα ποιῶνται τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ὡς εἰρηται εὐχῶν «μυστικῶς» καὶ οὐχὶ εἰς ἐπήκοον τοῦ ἐκκλησιάζοντος.

Θεωροῦσα δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὡς ζήτημα εὐταξίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν λειτουργικὴν παράδοσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὡς θέμα πειθαρχίας ἐν τοῖς ἀφορῶσιν εἰς τὰ τῆς θείας λατρείας, ἀξιοῖ τὴν πιστὴν παρακολούθησιν τῆς Συνοδικῆς ταύτης ἐντολῆς, πρὸς ἀπαρέγκλιτον αὐτῆς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ κλήρου ἐφαρμογὴν. Ἐπὶ τούτοις ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναινώσκωνται ἐμμελῶς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως μὴ συντελῇ ἡ ἐμμελής ἀνάγνωσις εἰς βλάβην τῆς ἐννοίας τοῦ ἱεροῦ κειμένου...» (Ὅρα «Αἱ Συνοδικαὶ Ἐγκύκλιοι», τόμος Β', Ἀθῆναι 1966, σελ. 850).

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

(1981 - 1982)

Πρόεδρος

Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης Διονύσιος.

Τακτικά Μέλη

Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαν)σάλων Κλεόπας.

Μητροπολίτης Καρπενησίου Νικόλαος.

Μητροπολίτης Χίου, Ψαρών και Οίνουσσών Διονύσιος.

Κων. Καλοκύρης, Καθηγ. Παν)μίου.

Σίμων Καράς, Μουσικολόγος.

Δημ. Τραντάλης, Τμ. Ύπ. Θρησκ. - Πρωτοφάλης.

Αναπληρωματικά Μέλη

Μητροπολίτης Μεσογαίας και Λαυρεωτικής Αγαθόνικος.

Μητροπολίτης Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομ. Τίτος.

Μητροπολίτης Γρεβενών Σέργιος.

Εμμανουήλ Χατζημάρκος, Πρωτοφάλης.

Χαρίλαος Ταλιαδωρος, Πρωτοφάλης.

Γρηγόριος Στάθης, Μουσικολόγος.

ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΟΥ «ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ 1983

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

(1981 - 1982)

Πρόεδρος

Μητροπολίτης Ζακύνθου Παντελήμων.

Μέλη

Αρχιμ. Ιερόθεος Γαρούφαλλος, Γραμματεὺς
Συνοδ. Επιτροπῆς Εκκλ. Τέχνης και Μουσικῆς.

Πρωτοπρ. Ιωάννης Ράμφος, Λειτουργιολόγος.

Ιωάν. Αθανασόπουλος, Θεολόγος - Φιλολόγος.

Απόστολος Βαλληνδράς, Μουσικολόγος.

Η ΗΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1983

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΡΙΤΗ

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

